

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.482 van 25 april 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit en Armeense origine te zijn en afkomstig te zijn van Azerbeidjan, op 25 februari 2008 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken houdende de onontvankelijkheids-verklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 15 januari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker en zijn moeder dienden op 5 juli 2005 in België een asielaanvraag in.

Op 18 juli 2005 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf en gaf een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 augustus 2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 28 september 2005 diende verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

Op 4 april 2007 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van, het ten tijde van de aanvraag van toepassing zijnde, artikel 9 derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Die aanvraag is nog steeds hangende.

Op 21 december 2007 diende hij nog een aanvraag in om machtiging tot verblijf dit keer op grond van het artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 15 januari 2008 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd.

“De aanvraag ging niet vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n.: Dat de aanvraag enkel aangeeft dat de betrokkene niet in het bezit is van een paspoort. Dat genoemd artikel 7, § 1, eerste lid van het K.B. van 17/05/2007 aangeeft dat de identiteit en nationaliteit (behoudens uitzonderingen) enkel in deze procedure op voldoende wijze kan worden aangetoond via een afschrift van de identiteitskaart of het nationaal paspoort. Dat de aanvraag op geen enkele wijze beargumenteert waarom de betrokkene niet een van beide documenten kan voorleggen. Dat iemand tot heden geen paspoort ‘bezit’, is geen overtuigende argumentatie. Dat de betrokkene immers steeds zich tot zijn nationale autoriteiten kan wenden om alsnog een paspoort of identiteitskaart aan te vragen.

Dat het verzoekschrift hier verder helemaal niet op ingaat, maar dat de betrokkene op zich inroept een ‘onbepaalde nationaliteit’ te hebben. Dat als de betrokkene staatloos is, de betrokkene een procedure via de Rechtbank van Eerste Aanleg kan opstarten teneinde de staatloosheid aan te tonen. Dat geen argumentatie voorligt dat de betrokkene dergelijke procedure opstartte of lopende heeft.

Dat de betrokkene derhalve noch de vereiste identiteitsdocumenten voorlegt, noch een overtuigende motivatie geeft waarom de betrokkene zou kunnen worden vrijgesteld van deze verplichting.

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is.

Opmerking: Dat de aanvraag tot regularisatie dd. 04/04/2007 op basis van artikel 9, alinea 3, van de vreemdelingenwet nog in onderzoek is bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel. Verzoeker haalt eveneens machtsoverschrijding aan.

Verzoeker meent dat er een verkeerde toepassing werd gemaakt van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, nu verzoekers identiteit naar behoren van recht bewezen werd door toevoeging bij de aanvraag van zijn geboorteattest, bijgevolg is de bestreden beslissing foutief gemotiveerd. Verder werpt verzoeker op dat er geen rekening werd gehouden met de (medische) motieven van verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Hij stelt ten slotte dat zijn nationaliteit onduidelijk is.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de

feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing uitvoerig is gemotiveerd en op een gedetailleerde wijze uiteenzet waarom in hoofde van verzoeker een beslissing van onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf werd genomen. Daarenboven blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St. nr. 105.103, 26 maart 2002). De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (*cf.* R.v.St. nr. 116.486, 26 februari 2003).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Voor een aanvraag op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet dient verzoeker te voldoen aan twee cumulatieve voorwaarden. Ten eerste moet volgens artikel 9 ter § 1 van de Vreemdelingenwet verzoeker beschikken over een identiteitsdocument en ten tweede moet hij op zodanige wijze lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft voorhanden is.

Wat betreft de eerste cumulatieve voorwaarde bepaalt artikel 7 § 1 van het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet dat de aanvraag vergezeld moet gaan van de volgende documenten en inlichtingen: hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9 ter § 1 derde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft geen afschrift van zijn nationaal paspoort of identiteitskaart voorgelegd, noch heeft hij op geldige wijze bij zijn aanvraag aangetoond dat hij in de onmogelijkheid was om een identiteitsdocument te verwerven in België. De aan de aanvraag toegevoegde geboorteakte beantwoordt niet aan de vereiste identiteitsdocumenten.

Wat betreft de onduidelijke nationaliteit van verzoeker, is het aan verzoeker zelf, zoals verwerende partij terecht stelt, om een procedure via de Rechtbank van Eerste Aanleg op te starten om zo het statuut van staatloze te verkrijgen. Verzoeker toont niet aan dat een dergelijke procedure zou opgestart zijn.

De gemachtigde van de minister heeft terecht geoordeeld dat de aanvraag onontvankelijk was, gezien het niet vervullen van de eerste cumulatieve voorwaarde. Nu er in casu geen onderzoek ten gronde was, wegens de onontvankelijkheid, diende de verwerende partij dan ook niet in te gaan op de, al dan niet medische, motieven van verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf.

2.3. Wat betreft de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel voor de minister van Binnenlandse Zaken de verplichting

inhoudt zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. De verzoekende partij betwist niet dat zij niet over een afschrift van haar nationaal paspoort of van haar identiteitskaart beschikt. Het feit dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beslist de aanvraag onontvankelijk te verklaren kan niet als onzorgvuldig optreden bestempeld worden.

2.4. Betreffende de ingeroepen schending van het redelijkheidsbeginsel merkt de Raad op dat dit beginsel de rechter niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999). De Raad stelt, in het kader van zijn opdracht van wettigheidstoetsing, vast dat de verweerder in redelijkheid tot de door hem gedane vaststelling komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling. Verzoekende partij toont evenmin aan in welke zin het proportionaliteitsbeginsel in deze zou zijn geschonden noch op welke manier er van machtsoverschrijding sprake zou kunnen zijn.

2.5. Verzoekende partij merkt op dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst gezondheidsrisico's met zich meebrengt waarbij hij verwijst naar de neergelegde medische getuigschriften.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing om reden van het niet beantwoorden aan de primaire voorwaarde, meer in het bijzonder het niet beschikken over de vereiste identiteitsdocumenten, aan de verzoekende partij de mogelijkheid ontzegt zich voor het verwerven van een machtiging tot verblijf te beroepen op de specifieke procedure voorzien bij artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Het enkel uitgesloten worden van deze procedure op basis van de ontvankelijkheid van de aanvraag houdt niet in dat de betrokkene het grondgebied gedwongen dient te verlaten. De loutere uitspraak over de ontvankelijkheid van de procedure, wat een rechtmatige toepassing is van de Vreemdelingenwet, kan in geen enkel geval als een onmenselijke behandeling worden beschouwd.

Het middel is ongegrond.

2.4. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

N. WELLENS.

De voorzitter,

J. BIEBAUT.